

og i den Sætning: Det være nu med Nette eller med Urette, ligger ogsaa, at dette erkjendes af den ærede Rigsdagsmand. Det er ganske rigtig, hvad den ærede sidste Taler sagde, at det er nærværende Lovs Opgave — en Opgave, der er stillet ved selve Stempelpapirsløven — at undersøge, hvilke af de nu bestaaende Friheder og Begunstigelser, der skulde opretholdes; men isaaftald kan man albrig i Verden komme til at give Stempelfrihed for Transport paa Anviisninger, selv om det kan paavises, at noget Saadant tidligere ulovlig har fundet Sted. Jeg veed meget vel, at Forargelsen er udgaaet fra Nationalbanken, men denne er nu gaaet i sig selv, og har ved Cirkulære bekendtgjort for alle sine Korrespondenter, at den ikke mere modtager Anviisninger med Transport, som ikke ere stemplede; indløber der saadanne, indsendes de til Stempling til Indenrigsministeriet. Den her foreliggende Opgave er altsaa at undersøge, hvilke Friheder og Begunstigelser der skulde opretholdes, naaget det jo er en gjenneengaaende Grundsætning i Stempelpapirsløven — en Grundsætning, som baade Regeringen og Rigsdagen i det Hele holde fast — at have saa saa Undtagelser fra Loven som mulig, men man kan ikke til Gunst for en saadan Transportfrihed anføre, at den tidligere har fundet Sted; der maa ganske simpelt blive Tale om Indførelsen af en ny Begunstigelse. Dette er ogsaa de ærede Forslagsstillere meget vel bekendt, thi netop derpaa gaaer deres Forslag ud, og de medtage meget rigtig endog Nationalbanken, der, naaget den er det meest begunstige af disse Pengeinstitutter, ligesaa lidt som de andre har havt denne Begunstigelse; skulde de nogeninde komme i Besiddelse af den, maae de faae den ved Lov, og det er som sagt det, hvorpaa Forslaget gaaer ud. Da den ærede sidste Taler begyndte med at sige, at han baade som Medlem af den Kommission, der bearbejdede Stempelloven, og senere som Medlem af og Ordfører for det her i Thinget nedsatte Udvalg har talt for, at Anviisninger ikke blot skulde kunne udstedes paa ustemplet Papir, men ogsaa skulde kunne transporteres uden Stempelafgift, saa er det meget naturligt, at denne Forestilling endnu er stærk hos ham.

Jeg skal derom sige, at hvis vi her havde liggende for os et Forslag til en heel ny Stempellov, skulde jeg være villig til ialtsald at tage under allernæste Overveelse, om der i den Henseende kunde foregaae en Forandring i Loven; men jeg vil dog bemærke, at der, forsaavidt man overhovedet skal have stempelt Papir, efter min Mening kun kan være Valget mellem et af to Systemer, nemlig enten at stemple selve Anviisningen, og da at lade Transporten være fri, eller ogsaa at lade Anviisningen være fri, men at stemple Transporten. Jeg skal imidlertid udtale, at jeg vilde være meest stemt for det Sidste, thi det forekommer mig at være Anviisningens Natur og Opgave at være en Udbetalingsordre, men derimod ikke at være et Papir, som er bestemt til at cirkulere (A. Hage: So). At det kan konvenere i visse Forhold, tvivler jeg slet ikke paa, og herfor fik jeg i dette Dieblif et høirostet Vidnesbyrd, men som sagt, Anviisningen er ikke egentlig et Papir, der er bestemt til at cirkulere. Der er kun to Papirer, som ere bestemte dertil, nemlig Bexler og Bankofebler, hvis Opgave det er, det ene med, det andet uden Transport at gaae fra Haand til Haand; men dette er ikke Tilfældet med det tredje Papir, man vil stille ved Siden af dem, nemlig Anviisninger og — for strax at tage det med, hvad jeg mener bør gaae Haand i Haand med disse — Udbetalingsbrev paa Varer. En Anviisning er i sit Væsen ikke andet end en Ordre fra den, der har Ret til at disponere over en Sum — være sig nu, at den staaer paa Folio eller er et Tilgodehavende hos en Anden — til sin egen Kasferer om at gjøre en Udbetaling; det er et Papir, der er bestemt til at indløses strax og til en bestemt Person, og derfor forekommer det mig rigtig, at Anviisningen efter den nu bestaaende Stempellov er stemplefri; men den forandrer aldeles sin Karakter i det Dieblif, man gjør den til et givende Papir. Lader man Anviisningen endossere, saa indtræder den i et heelt andet Forhold, saa gaaer den ikke længere ud paa Opfyldelsen af en udført Retstransaktion, men paa Stiftelsen af et nyt Gjældsforhold, altsaa paa Noget, som efter hele Stempelpapirsanordningens Princip hjemfalder til Stempling; af